

Łódź, 20.04.2026 r.

Nr sprawy: APT / 30 / 2026

ODPOWIEDZI NA PYTANIA

Dotyczy: dostawy produktów leczniczych dla Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego Centrum Onkologii i Traumatologii im. M. Kopernika w Łodzi.

1. W toku prowadzonego postępowania, do Zamawiającego wpłynęły następujące pytania:

L.P.	PYTANIE	ODPOWIEDŹ
1	Prosimy o uzupełnienie wzoru umowy o możliwość wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia w przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług.	Zamawiający informuje, że umowa zawierana w ramach niniejszego postępowania, jako umowa cywilnoprawna, podlega przepisom Kodeksu cywilnego. W przypadku ustawowej zmiany stawki podatku od towarów i usług (VAT), zastosowanie znajdą odpowiednie przepisy prawa cywilnego, w szczególności zasady ekwiwalentności świadczeń oraz możliwość dochodzenia zmiany warunków umowy w oparciu o zasady ogólne. W ocenie Zamawiającego nie ma potrzeby odrębnego doprecyzowania tej kwestii w treści umowy.
2	Do §1 ust. 5 wzoru umowy. Wskazujemy, że zapisy w §1 ust. 5 wzoru umowy są nazbyt ogólne i nieprecyzyjne. Na ich podstawie wykonawcy nie są w stanie dokonać prawidłowej kalkulacji cen na potrzeby składanej oferty, ponieważ nie będą w stanie określić faktycznej wielkości przedmiotu zamówienia. W związku z tym wnosimy o doprecyzowanie zapisów §1 ust. 5 umowy, w taki sposób, aby były zgodne z zasadami określonymi w ustawie z dnia 11 września 2019 r. (Dz. U. 2019 r., poz. 2019 ze zm.), a w szczególności przepisami art. 99 ust.1 (nakazującym precyzyjne opisywanie przedmiotu zamówienia) oraz art.433 pkt 4) (nakazującym wskazanie minimalnej wartości lub wielkości świadczenia).	Zamawiający podtrzymuje zapisy zawarte w umowie i deklaruje wykonanie umowy w minimalnej wartości wynoszącej 70% wartości danego pakietu.
3	Do treści §6 ust.1 pkt 1.2 wzoru umowy. Czy Zamawiający wyrazi zgodę na zmianę zapisów wzoru umowy w §6 ust.1 pkt 1.2 poprzez zapis o ewentualnej karze za odstąpienie od umowy w wysokości 10% wartości NIEZREALIZOWANEJ części przedmiotu umowy?	Zamawiający nie wyraża zgody na zmianę § 6 ust. 1 pkt 1.2. Obowiązujący zapis przewiduje karę umowną w wysokości 10% wartości wynagrodzenia brutto określonego w umowie i znajduje uzasadnienie w konieczności zabezpieczenia interesu publicznego przed skutkami niezrzetelnej realizacji umowy.
4	Do treści §6 ust.1 pkt 1.3) wzoru umowy. Czy Zamawiający wyrazi zgodę na zmianę zapisu dotyczącego kar umownych za niedostarczenie w terminie zamówionej partii towaru poprzez wprowadzenie zapisu o karze w wysokości 0,5% wartości nie dostarczonej w terminie części przedmiotu zamówienia za każdy dzień opóźnienia?	Zamawiający nie wyraża zgody na zmianę § 6 ust. 1 pkt 1.3. W ocenie Zamawiającego stawka 2% kary umownej za każdy dzień zwłoki w dostawie jest współmierna i nie ma charakteru rażąco wygórowanego, zwłaszcza mając na względzie znaczenie terminowości w dostawach produktów leczniczych.

5	<p>Do treści §6 ust. 1 pkt 1.4) wzoru umowy. Czy Zamawiający wyrazi zgodę na zmianę zapisu dotyczącego kar umownych za niedostarczenie w terminie zareklamowanej partii towaru poprzez wprowadzenie zapisu o karze w wysokości 0,5% dziennie liczonej od wartości brutto niedostarczonego w terminie zamówienia podlegającego reklamacji?</p>	<p>Zamawiający nie przewiduje modyfikacji § 6 ust. 1 pkt 1.4. Kary za opóźnienia w realizacji reklamacji mają na celu zdyscyplinowanie Wykonawcy i zapewnienie ciągłości terapii. Obowiązująca wysokość kary (2% dziennie) jest proporcjonalna do charakteru zamówienia.</p>
6	<p>Do §13 ust. 5 wzoru umowy. Czy Zamawiający zrezygnuje z postanowienia zamieszczonego w §13 ust. 5 wzoru umowy, zgodnie z którym w przypadku opóźnienia w zapłacie jakiegokolwiek należności z tytułu wykonania niniejszej umowy, Wykonawcy przysługuje jedno roszczenie o zapłatę rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, niezależnie od ilości wystawionych faktur w związku z wykonaniem niniejszej umowy?</p> <p>Wykonawca wskazuje, że ww. postanowienie wzoru umowy jest obarczone bezpośrednio sankcją nieważności, co literalnie wynika z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zgodnie z którym "Postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1, 4 i 4a, art. 10, art. 11 i art. 12, lub mające na celu obejście tych przepisów, są nieważne, a zamiast nich stosuje się przepisy ustawy.". Przepis ten jasno stanowi, że strony umowy nie są upoważnione do ważnego w świetle prawa wyłączenia uprawnienia wierzyciela przewidzianego w art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1 ustawy, co nadaje temu ostatniemu przepisowi charakter iuris cogentis (bezwzględnie obowiązujący).</p> <p>Nieważność postanowień sprzecznych z ww. ustawą wielokrotnie potwierdzały również sądy powszechne, m.in. wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z 26.04.2016 r. (sygn. II C 561/15), Sądu Okręgowego w Radomiu z 16.06.2016 r. (sygn. I C 435/16), Sądu Okręgowego w Łodzi z 20.10.2017 r. (sygn. III Ca 984/17).</p> <p>W doktrynie także powszechnie podnosi się, że „Za niedopuszczalne należy uznać postanowienia umowne abstrakcyjnie wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, tzn. przyjęte przez strony jeszcze przed powstaniem określonego uprawnienia lub obowiązku” (Komentarz do Art. 13 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, red. Osajda 2021, wyd. 4/B. Ostrzechowski/K. Riedl). Ponadto, wprost uznaje się, że: „Celem normy wyrażonej w art. 13 TransHandlZapU jest zapobieżenie sytuacji, w której jedna ze stron (dłużnik) transakcji handlowej wykorzystując przewagę negocjacyjną, wymusza na drugiej stronie (wierzycielu) odpowiednie postanowienia umowne, które uszczuplają bądź nawet wyłączają uprawnienia wierzyciela bądź obowiązki dłużnika przewidziane w art. 5, 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 4, 10, 11 i 12 TransHandlZapU” (Komentarz do Art. 13 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych red. Osajda 2017, wyd. 1/Cudny).</p>	<p>Zamawiający nie przewiduje zmiany treści § 13 ust. 5 wzoru umowy. Zapis ten nie ma na celu ograniczenia uprawnień Wykonawcy, lecz służy uporządkowaniu zasad dochodzenia roszczeń. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. „Postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1, 4 i 4a, art. 10, art. 11 i art. 12, lub mające na celu obejście tych przepisów, są nieważne, a zamiast nich stosuje się przepisy ustawy”. Tym samym ewentualne postanowienia sprzeczne z ustawą nie wywołują skutków prawnych i podlegają bezpośredniemu zastąpieniu regulacją ustawową. W ocenie Zamawiającego § 13 ust. 5 nie narusza tego przepisu, gdyż nie eliminuje ani nie ogranicza prawa Wykonawcy do rekompensaty przewidzianej w art. 10 ustawy, a jedynie porządkuje zasady jej dochodzenia. W przypadku sporu każdorazowo zastosowanie znajdą przepisy bezwzględnie obowiązujące ustawy, co gwarantuje pełną ochronę praw Wykonawcy.</p>

Podkreślić należy natomiast, za wyrokiem KIO z 12.06.2015 r. (KIO 1127/15, LEX nr 1805929), że: „SIWZ jest oświadczeniem zamawiającego o charakterze cywilnoprawnym, zatem postanowienie SIWZ sprzeczne z przepisem o charakterze bezwzględnie obowiązującym nie może być prawnie skuteczne, gdyż jest dotknięte sankcją nieważności”. W konsekwencji, postanowienie takie, finalnie, zostanie uznane za nieważne w ewentualnym postępowaniu sądowym, stosownie do art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego. Stąd, Wykonawca wzywa Zamawiającego do nadania wzorowi umowy treści zgodnej z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa już na etapie postępowania przetargowego.